

onale samfund rundt ved næsen i 12 år, og det er klart for os, at en militærdiktator ikke bare kan lade hånt om, hvad FN's Sikkerhedsråd beslutter, uden at det må have en konsekvens.

Derfor traf vi den politiske beslutning, at det var rigtigt at gå ind i den internationale koalition til befrielse af det irakiske folk. Det fremgår klart af beslutningsforslaget, og for at gentage det var det nøjagtig det samme grundlag, som den daværende regering 5 år tidligere, i 1998, brugte, da den traf beslutning om deltagelse i en sådan aktion, hvor kernebegrundelsen netop var, at det internationale samfund ganske enkelt ikke kan leve med, at en stat vilkårligt nægter at opfylde de krav, som efter grundige forhandlinger er opstillet af Sikkerhedsrådet. Og det forekommer særlig indlysende, når talen er om forbudet mod besiddelse og brug af biologiske og kemiske våben, der frembyder en åbenbar trussel mod freden i regionen.

Det var nøjagtig det samme budskab, vi havde, da Folketinget traf beslutning om deltagelse i den internationale koalition.

Villy Søvnald (SF):

Der er to spørgsmål af dem, jeg har stillet, statsministeren ikke har besvaret. Det er også et slags svar. O.k. det er fair nok, hvis statsministeren ikke vil svare på, at man ni steder på de første to sider i bemærkningerne anvender betegnelsen masseødelæggelsesvåben. Hvorfor vil statsministeren ikke indrømme det? Enhver kan jo læse det, enhver kan slå op i B 118 og se, at det faktisk står der.

Det andet, jeg vil spørge om, er, om statsministeren synes, at Powell, den amerikanske udenrigsminister, har ret i at gå ud og sige: Vi beklager, vi var fejlinformerede, vi troede, vi var i god tro, men det var vi ikke. Så hvis jeg i dag, siger Powell til Washington Post og er citeret for det hos Ritzau i dag, skulle træffe de beslutninger, jeg skulle dengang, så havde jeg nok truffet nogle andre beslutninger. Altså undladt at gå i krig.

Jeg vil godt spørge: Forstår statsministeren Powells ræsonnement? Er statsministeren enig i den amerikanske udenrigsministers selvansælgelse? Jeg ved, at det er fremmed for statsministeren at overveje, om han kunne have taget fejl, men alligevel. Er statsministeren enig i, at hvis man havde taget så grundlæggende fejl, som man gjorde i den her krig, så var man måske heller ikke gået ind i den her krig og havde slået de mange mennesker ihjel?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Først og fremmest vil jeg altså sige, at der er sket en befrielse af den irakiske befolkning, hvor jeg i hvert fald har besøgt et område, hvor befolkningen var dybt taknemlig over at være sluppet af med det gamle regime. Jeg tvivler også på, at hr. Villy Søvnald ønsker det gamle regime tilbage.

Kl. 13.25

Skulle vi nu i virkeligheden ikke tage at se fremad og hjælpe irakerne med at bygge et nyt, frit, moderne Irak op, hvor befolkningen får bedre levevilkår? Det var egentlig bedre at bruge kræfterne på det.

Men nuvel, når vi så kigger tilbage, så var der altså mange, der var af den opfattelse, at Saddam Hussein rådede over masseødelæggelsesvåben, herunder SF's leder, hr. Holger K. Nielsen, som sagde her i Folketinget den 13. marts, at det handler om, at Saddam Hussein har masseødelæggelsesvåben.

Men jeg gentager, at det ikke var på det grundlag, vi så traf beslutningen. Når hr. Villy Søvnald læser det beslutningsforslag, der blev vedtaget her i Folketinget, så kan han se, at der var 13 specifikke forhold, som regeringen lagde afgørende vægt på, og der blev ikke henvist til håndfaste beviser for beholdninger af masseødelæggelsesvåben.

Kernebegrundelsen var derimod, at Irak ikke efterlevede kravene fra FN's Sikkerhedsråd om omgående, betingelsesløst og aktivt samarbejde med FN's våbeninspektører. Det var hverken mere eller mindre det, der var kernebegrundelsen for dansk deltagelse i krigen.

Spm. nr. US 59

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg må tilstå, jeg finder det beskæmmende at opleve en statsminister stå her i Folketingssalen og i den grad tale udenom, i den grad komme med fuldstændig fejlagtige oplysninger, i den grad være så tæt på at lyve over for Folketinget, som man overhovedet kan være; det finder jeg meget beskæmmende.

Statsministeren forsøger at give indtryk af, at Danmark gik i krig på et helt andet grundlag end USA og Storbritannien. Enhver kan sige sig selv, at det er fuldstændig nonsens. Selvfølgelig gjorde vi ikke det. Det var jo i forlængelse af beslutningerne i USA og Storbritannien, at Danmark besluttede at gå i krig, og derfor er det jo